

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 158/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. decembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. L., bytom M., ktorou namietal porušenie čl. 12 a čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Sž 38/02 z 23. augusta 2002, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. L. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. novembra 2002 doručená sťažnosť Ing. P. L., bytom M. (ďalej len sťažovateľ), ktorou namietal porušenie čl. 12 a čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 6, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 7 Sž 38/02 z 23. augusta 2002.

Sťažnosť je datovaná 27. novembra 2002 a na poštovú prepravu bola odovzdaná toho istého dňa.

Sťažovateľ uvádza, že 27. marca 2002 požiadal najvyšší súd o preskúmanie zákonnosti uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 262 zo 14. marca 2002 a zmluvy o predaji 49 % akcií Slovenského plynárenského priemyslu firmám Gaz de France, Ruhrgas a Gazprom z 18. marca 2002. Uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 7 SŽ 38/02 z 23. augusta 2002, ktoré mu bolo doručené poštou 26. septembra 2002, bolo konanie zastavené s poukazom na to, že ani napriek poučeniu nepredložil splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred najvyšším súdom zo strany niektorého advokáta alebo komerčného právnika v zmysle § 250a Občianskeho súdneho poriadku. Sťažovateľ je toho názoru, že uznesením najvyššieho súdu došlo k porušeniu jeho vyššie označených základných práv. Požaduje, aby ústavný súd uznesenie najvyššieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Podľa zistenia ústavného súdu uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 7 SŽ 38/02 z 23. augusta 2002 nadobudlo právoplatnosť 26. septembra 2002.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody

uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 citovaného zákona).

Keďže uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 7 SŽ 38/02 z 23. augusta 2002 nadobudlo právoplatnosť 26. septembra 2002, posledným dňom zákonnej dvojmesačnej lehoty na podanie sťažnosti bol 26. november 2002 (utorok, ktorý bol pracovným dňom). Pokiaľ sťažovateľ sťažnosť datoval a na poštovú prepravu odovzdal až 27. novembra 2002, stalo sa tak jeden deň po uplynutí zákonnej lehoty.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. decembra 2002